

Победа, мир, обединение

Европа за хората от цял свят представлява своеобразна смесица от различни култури, религии, превратна история, нрави и националности, които са съхранили в себе си не само европейския дух и манталитет, но и неповторимата красота на природата и достойнството на миналото. Един свят, в който можеш свободно да изразяваш мнението си, да защитиш позицията си, да избираш, да бъдеш избран. А добрият избор изисква да сме максимално наясно какво точно избираме, с какво ще промени живота ни, от какво се отказваме и с какво в никакъв случай няма да направим компромис. Със свободата започва човешкото съществуване, но трябва да избереш и начина, по който да промениш света, в който живееш. Да се бориш с недостатъците му, да избереш разбирателството и толерантността пред враждата и войната. Свободното мислене е важно не само за Европа, а за бъдещето развитие на всички хора.

В съкровищницата от легенди на всеки народ присъства и притчата за крехката клонка, която всеки може да счупи и за снопа от клонки, който не може да бъде прекършен. Тази притча е тясно свързана с „европейската идея” или идеята за единна Европа без граници. Тази идея съпътства историята на стария континент от Средновековието до нашата съвременност, ангажирала умовете на хора като Жан-Жак Русо и Виктор Юго. Както Дон Кихот тръгна по пътя на справедливостта и свободата със своите въображаеми доспехи, така и ние, нарамили най-силното си оръжие - нашата мечта - крачим по прашните задни улици на „мирна и свободна” Европа.

Един свят, раздиран от противоречия и съмнения, земя, която е мечтан дом за много и различни по своя светоглед и култура хора, но дом, а не убежище на конфликти. Съборихме стената на отчуждението в Берлин, но дали ще успеем да съградим моста на доверието в душата на многолика Европа. Едно тревожно настояще, което трябва да търси път към едно по-добро бъдеще, път към разбирателство и мир, компромиси в името на европейската общност като цяло. Войните се водят за граници и ако ги премахнем, завинаги ще изкореним тази несправедливост. Сега чертаем пътя на бъдещето, ние, българите, защото и ние сме дали нещо на света и има още какво да дадем.

Изготвил: Стилян Калоянов VI а клас, СУ „Св.Св. Кирил и Методий“